Р Е Ш Е Н И Е
№ 3481

гр. София, 23.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2873** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът Териториална дирекция на НАП оспорва Решение от 06.08.2013 г. постановено по нахд № 19434/2012 г. по описа на СРС, НО, 103 състав, като счита същото за незаконосъобразно, защото е постановено в противоречие с материалния закон.

Твърди, че с обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 12632-0185772/08.06.2012 г., издадено от заместник директора на ТД на П. [населено място], с което на осн.чл. 355, ал.1 от КСО на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лева за нарушение на чл. 3, ал. 3. т. 1 вр. чл. 2. ал. 2 от Наредба № Н-8/2005 г. на МФ и вр. чл. 5. ал. 4. т.2 от КСО.

Първоинстанционният съд неправилно е приел, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в това че в АУАН като дата, на която е констатирано горепосоченото нарушение е посочена 09.12.2011 г., докато в НП, като такава е отразена - 09.12.2012 г. Решаващият съд е приел, че наличието на това обстоятелство е съществено и така се ограничава правото на защита на дружеството.

Касаторът не оспорва обстоятелството, че в НП е посочена дата на констатираното нарушение - 09.12.2012 т., но счита че това не ограничава правото на защита на дружеството, излага и подробни съображения.

С оглед на гореизложеното моли съдът да отмени оспореното решение на Софийски

районен съд и да потвърди наказателното постановление.
Ответникът по касация –не изразява становище по касационната жалба.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и като такава следва да се уважи.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.
При извършената служебно проверка на осн.чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е правилно, валидно и допустимо.
Видно е, че с Решение от 06.08.2013 г. Софийски районен съд, НО, 103 състав, е отменил наказателно постановление № 12632-0185772/08.06.2012 г. издадено от Зам. Директора на ТД на НАП С. С. Паунова, с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.В текста на наказателното постановление е посочено, че дружеството, в качеството му на осигурител по чл. 5 от КСО не е подало в законоустановения срок в компетентната ТД на НАП, декларация обр. 6 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министерство на финансите, за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения в същото, за месец август 2011 г. Установява се от наказателното постановление, че те е следвало да бъдат внесени в срок до 30.09.2011 г., което обаче не е било сторено. С това били нарушени разпоредбите на чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министерство на финансите, за съдържането, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО.
По делото няма спор и в този смисъл съдът напълно възприема установената от Софийски районен съд фактическа обстановка, а именно, че на 01.12.2011 г. свидетелят Б. И. - инспектор по приходите в отдел „Оперативни проверки“ при ТД на НАП и Г. М. също от ТД на НАП - С. извършили проверка на център за социални грижи, стопанисван от дружеството жалбоподател, находящ се в [населено място], [улица] - 17- Д. -20. При същата свид.И. и М. констатирали четири нарушения, едно от които - неподаване в срок в компетентната ТД на НАП на декларация образец 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н - 8/29.12.2005 г. на Министерство на финансите, за окончателните осигурителни вноски на работниците и служителите работещи по трудови правоотношения в дружеството, за която проверка бил съставен съответният протокол от същата дата.
На 09.12.2011 г. бил издаден и АУАН № 12632-0185772, в който описаните фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ и във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, връчен и подписан от С. А.. Въз основа на така съставения акт и от Зам. Директора на ТД на НАП е издадено атакуваното наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение извършено на 09.12.2012 г.
Настоящата касационна инстанция намира, че първоинстанционният съд правилно е

приел, че при издаването на НП, е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, представляващо основание за отмяна на наказателното постановление.

Касаторът сам признава, че в АУАН като дата, на която е осъществена проверката и е констатирано нарушението е 09.12.2011 г., докато в НП като такава е отразена - 09.12.2012 г.

По същество такова едно установяване на факти е сторено за първи път с издаването на наказателното постановление, за които в производството по издаване на АУАН и НП, не са събирани доказателства. Погрешното посочване на датата на която, е констатирано нарушението има значение и за определяне на сроковете по чл.34 от ЗАНН и не може да се приеме, че грешката на АНО, както твърди в касационната жалба, е извинителна и не се ограничава правото на защита на страната.

Правилно е констатирано от първостепенния съд, че точното определяне на дата на установеното нарушение е важно за преценка на давностните срокове по чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал.1 , т. 5 от НК, относно компетентността на наказващият орган, за приложимата законова разпоредба, за релевантните доказателствени факти и др.

Като е достигнал до правилен правен извод районният съд е постановил законосъобразно решение, което не подлежи на отмяна, тъй като не е налице отменителното основание на чл. 348, ал.1 т.2 от НПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.08.2013 г. по нахд 19434/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 103 състав, с което е отменил наказателно постановление № 12632-0185772/08.06.2012 г. издадено от Зам. Директора на ТД на НАП С. С. Паунова, с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДЛЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:1.

2.